

Kirkegaardens Hække. Rødellen.

Af fhv. Statsplantør C. Nielsen.

Blandt de Træarter, der egner sig til Hæk, vilde jeg gerne her omtale Rødellen (*Alnus glutinosa*), dels fordi den neppe er saa almindelig anvendt som Hækplante, men især fordi den rummer Egenskaber i saa Henseende, som gør en mere almindelig Anvendelse tilraadelig.

Rødellen ses ofte henvist til Sumpe og fugtige Engdrag. Det er, efter min Opfattelse, en Misforstaaelse derfor at tro, at den ynder eller foretrækker lav, fugtig Bund. Forholdet maa nærmest opfattes saaledes, at den *taaler* og tager tiltakke med fugtig Bund, hvor andre Træarters Vækst svigter. I saa Henseende synes den at forholde sig som Hvidbirken paa Hedemoserne.

Naar undtages meget høj og tør Sandjord, vokser Rødellen villigt under alle Jordbundsforhold. Dens Vækst er hurtig og dens Reproduktionsevne stor, derfor føjer den sig villigt under Saksen og kan danne endog meget smukke Hække, idet Bladene synes at antage en lysere og mere blank, tiltalende Farve ved at holdes under Saks. Hækken kan med Alderen blive meget tæt, er meget varig og kan, naar Alderens Præg omsider falder over den, forynges ved blot at blive rodstævnet et Par Tommer over Jordoverfladen. Den skyder da hurtig frem paany. Endvidere har en saadan Hæk den store Fordel, at den er skaansom overfor sine Omgivelser, idet dette Træ ikke alene i sig selv er nøjsomt, men har den store Fordel at være kvælstofsamlende i et saadant Omfang, at dens Naboer synes at nyde godt af denne Egenskab. Ikke mindst har dette Betydning paa en Kirkegaard, hvor de smaa Grav-anlæg især er følsomme overfor en overmægtig Nabo.

Da Stammen som ung Plante har kraftigt udviklede Sidegrene, bør den som Hæketræ ikke plantes for tæt, 50 cm mellem Planterne vil være passende, og Alderen ved Udplantningen bør ikke være over 2 à 3 Aar.

To Aar gammel Hæk af Rødel. Foto: G. N.